

Павелъ мълчеше.

Тия думи извикаха милостъ у него и безъ малко клетва да стори, че веки въ кръчмата имъ нѣма да стѣпи; ала щомъ си спомни, че дума на Мъгла-та е далъ и че му прахоса толкова пари до сега — не му даде сърдце на сторена клетва да измѣни.

— Ще се помѣча, — отвърна Павелъ. Само че извед-нажъ не може. Трѣбва бавно и майсторски. На ли знаешъ, че лесно се лошавото научава, а мжно се отъ него човѣкъ отучва.

* * *

Сжщата вечеръ компанията подрани. А Павелъ за да покаже, че не желае злото на Иванъ Тѣнкия не дойде веднага, както правѣше други пътѣ.

И кръчмарката каза на всич-